

ระหว่าง	บริษัทวิริยะประกันภัย จำกัด	โจทก์
	บริษัทเอก-ชัย ดิสทริบิวชั่น ซิสเทม จำกัด ที่ ๑ บริษัทสยาม ซีเคียว อินเทอร์เน็ต จำกัด ที่ ๒	จำเลย

เรื่อง ละเมิด ประกันภัย รับช่วงสิทธิ

แพ่ง มาตรา ๔๒๐ ,๔๒๕ ,๔๒๗

การที่บริษัท อ. จำเลยที่ ๑ ประกอบกิจการทางสรรพสินค้าจำหน่ายสินค้าอุปโภคบริโภค ได้จัดลานจอดรถไว้สำหรับลูกค้าหรือผู้มาใช้บริการ ถึงแม้จะไม่ได้เรียกเก็บค่าบริการก็ตาม แต่จำเลยที่ ๑ ในฐานะผู้ประกอบการย่อมประสงค์ผลกำไรอันจะพึงได้จากกิจการ ซึ่งเห็นได้ชัดแจ้งว่าในการประกอบกิจการทางสรรพสินค้าขนาดใหญ่เช่นกิจการของจำเลยที่ ๑ การจัดให้มีสถานที่จอดรถเป็นปัจจัยสำคัญที่ดึงดูดให้ลูกค้าเข้ามาซื้อหรือใช้บริการมากขึ้น โดยเฉพาะจำเลยที่ ๑ จัดลานจอดรถไว้โดยมีช่องจอดรถจำนวนมาก ทั้งมีพนักงานรักษาความปลอดภัยของบริษัท ส. จำเลยที่ ๒ ที่จำเลยที่ ๑ ว่าจ้างคอยช่วยเหลืออำนวยความสะดวกแก่ลูกค้าในลานจอดรถ ลูกค้าย่อมพึงพอใจและตัดสินใจเข้ามาซื้อสินค้าหรือใช้บริการ ซึ่งส่งผลต่อยอดรายได้ของจำเลยที่ ๑ โดยตรง ถือว่าจำเลยที่ ๑ ได้รับผลประโยชน์ตอบแทนอื่นในการให้บริการลานจอดรถจึงต้องคำนึงถึงความปลอดภัยของลูกค้า รวมทั้งทรัพย์สินของลูกค้า โดยมีหน้าที่ดูแลตามสมควร

ในขณะที่เกิดเหตุคดีนี้ จำเลยที่ ๑ จัดมาตรการดูแลความปลอดภัยโดยติดตั้งกล้องวงจรปิดที่ทางเข้าออกเพื่อบันทึกภาพรถยนต์ที่ผ่านเข้าออก แต่ปรากฏว่าในขณะที่เกิดเหตุกล้องวงจรปิดใช้การไม่ได้จึงไม่ได้ช่วยให้เจ้าพนักงานตำรวจสามารถสืบหาคนร้ายได้ ทั้งก่อนเกิดเหตุคดีนี้จำเลยที่ ๑ ได้เคยจัดให้มีพนักงานรักษาความปลอดภัยแจกบัตรรถที่บริเวณทางเข้าและคอยรับคืนที่ทางออกแก่ผู้ใช้บริการ แม้จำเลยที่ ๑ มีสิทธิบริหารจัดการปรับเปลี่ยนมาตรการดูแลความปลอดภัยที่นำมาใช้ใหม่ก็ตาม แต่ก็ยังเป็นช่องทางให้คนร้ายสามารถนำรถยนต์ที่โจรกรรมออกไปจากลานจอดรถของจำเลยที่ ๑ ได้ง่ายขึ้น เมื่อจำเลยที่ ๑ ไม่ได้จัดให้มีพนักงานรักษาความปลอดภัยแจกบัตรจอดรถให้แก่ลูกค้า และจำเลยที่ ๒ ไม่ตรวจเช็คกล้องวงจรปิดให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน คนร้ายย่อมมีโอกาสเข้ามาโจรกรรมในลานจอดรถและนำรถยนต์ออกไปได้ง่ายขึ้น ส่วนการที่มีป้ายคำเตือนป้องกันการสูญหายของทรัพย์สินกระจายอยู่บริเวณลานจอดรถยนต์และยังมีการประกาศเสียงตามสายประชาสัมพันธ์เรื่องการดูแลทรัพย์สินของลูกค้าผู้มาใช้บริการ ซึ่งนาย ศ. ผู้นำรถมาจอดไว้ที่ลานจอดรถให้การว่า เมื่อจอดรถแล้วได้ล็อกคีย์ล็อกกุญแจอีกชั้นหนึ่ง และกตรีโมทเปิดประตูจนครบเรียบร้อยจึงเดินเข้าไปซื้อของในห้าง แต่รถยนต์ที่จอดไว้ก็ยังสูญหายได้ แสดงว่าคนร้ายต้องใช้เวลาพอสมควรในการปลดล็อกต่าง ๆ ซึ่งหากพนักงาน

รักษาความปลอดภัยของจำเลยที่ ๒ ดูแลความปลอดภัยในสถานจอตฤโดยคอยตรวจตราอย่างสม่ำเสมอ
คนร้ายก็ยากที่จะทำการโจรกรรมรถยนต์ไปได้

เหตุรถยนต์สูญหายจึงเกิดจากความประมาทเลินเล่อของพนักงานรักษาความปลอดภัย
ของจำเลยที่ ๒ จำเลยที่ ๒ จึงต้องรับผิดชอบในฐานะนายจ้าง และจำเลยที่ ๑ ต้องร่วมรับผิดชอบในฐานะเป็น
ตัวการ สำหรับรถยนต์ที่สูญหายซึ่งโจทก์ได้รับประกันภัยไว้

.....พงษ์พนิต หุบชบา..... ย่อ/พิมพ์
.....วันเพ็ญ สิทธิสา..... ตรวจ